

Припознатата независимост на Каржмските Тартари чрезъ трактатъта на Кайнарджа, не беше освънъ начинъ чрезъ когото Русия ся стараяхъ да си ги присвоицтвъ.

Не подиръ дълго време тъ привлечкахъ на своя стърна Ханътъ Саимъ-Герай, и го разбунтувахъ противъ законниятъ Ханъ Девлетъ-Герай, който беше Турска стърна. Катерина заповѣда на марешала Романова да сбере войска до Днѣстъра за да заплашитъ приятелитъ Тартари на Турцицтвъ. Тартаритъ, докаченни отъ Русия солдати въ гвардията на Саимъ-Герай, избихъ ги. Русия влѣзахъ въ полуострова и отмѣстихъ тѣхнитъ защитникъ съ кръвта на Турските участници. Франца, чрезъ свойъ посланикъ, влѣзе между Русия и Турция и ги помири.

Царицата, да придобие повѣче, оставяше анархията да ся распространява въ Каржмъ. Тя направи Херсонъ, при устието на Днѣстъра, въ Черно Море; тя придобиваше и привличаше отъ денъ па денъ Тартаритъ къмъ своята династия чрезъ Саимъ-Герай, който играеше въ Каржмъ ежидата роля каквато Панайотовеки играеше въ Полша. Единитъ и другитъ приспивахъ народътъ си за да го пригответъ на завладѣнието.

Потемкинъ, новъ любимъ на Катерина, подъ предлогъ да подкрепи Саимъ-Герай противъ вѫстанието на едного отъ братята му въ Кубанъ, приближи ся съ една войска отъ четиридесетъ хиляди души. Хасанъ-паша отъ своя старна излѣзе съ войска тоже въ островътъ Таманъ, който беше като авантюри на Каржмъ. Потемкинъ покани Хасана да испразни островътъ. Хасанъ, като отъ диво Кюрдско прѣхождение, отсѣче главата на Рускийтъ посланикъ; Тартарскийтъ ханъ отвори вратитъ на Полуострова да влѣзе Потемкинъ. Единъ лейтенантъ на тозъ генералъ нападна Кафа и завладѣ ежидътъ Саимъ-Герай.

Единъ Руски генералъ, на когото името ся указа тъй несчастно за Турция както и за Полша, Суворовъ, подчини независимите Тартари въ Куба. Ханъ-